

Koos Koopal 1952 – 2020

Koos, Groninger met fries bloed, is geboren in de schaduw van de 'Olle Grieze'. Hij studeerde in de jaren '70 politicologie aan de UvA. Na zijn studie, die hem bijvoorbeeld in contact bracht met socioloog Cees Schuyt, richtte hij zich vooral op de positie van 'mensen met een vlekje', uitkeringsgerechtigden, wajongers, banenpoolers en andere outsiders op de arbeidsmarkt. Hij werd daarbij gedreven door een enorm ontwikkeld rechtvaardigheidsgevoel. Daardoor bleef hij zijn hele leven steeds opnieuw dezelfde lastige vragen stellen. Je kreeg er soms een ongemakkelijk gevoel van. Maar hij wist wel waar hij het over had en hield daardoor iedereen bij de les. Met gevoel voor ironie benoemde hij zichzelf tot 'opper-cijferneuker'. Een uitdijende boekenkast ondersteunde zijn immer groeiende tekstbestanden. En was daarbij niet beroerd om die enorme kennis met iedereen te delen, gevraagd en ongevraagd. Dat laatste kwam hem in de jaren van de e-mail wel eens op een korzelig mailtje te staan: "...schrap mij alsjeblieft van je verzendlijst...".

Koos was lang lastig lid van de PvdA. Een haat-liefde verhouding en dat was wederzijds. Hij probeerde het even met deelraad van Zeeburg, maar toch vooral aan zijlijn. Aan de zijlijn was hij ook als Ajax speelde. Je kon op zo'n speelavond nooit een afspraak met hem maken. Hij was er trots op Johan Crujff zijn eerste wedstrijd -tegen Groningen (GVAV)- te hebben zien spelen. Die Ajax overigens verloor.

Begin jaren '90 was Koos vaak te vinden in café de Swart aan het Spui. Daar richtten wij het Bureau Beleidsmatige Roddel en Achterklap op (BBRA) en daar werd onder meer het beleid van de Sociale Dienst besproken. In Groningen had hij nog met een van de WPI-directeuren op dezelfde kleuterschool gezeten. Uiteraard gingen de gesprekken over de arbeidsmarkt en de Megabanenmarkt. Hij trok laatst nog de vergelijking nog met het huidige beleid. Zelf was hij blij verlost te zijn van allerlei bemiddelaars en toeleiders. Hij had nooit helemaal mee mogen doen.

Befaamd waren de anekdotes, zoals hij dat noemde, maar die hij dan telkens opnieuw opdiste. We luisterden dan naar een bandje, uitgesproken op z'n grunnigs.

Zijn kennis van de muziek van Bob Dylan was welbekend, daarom verbaasde het mij toen hij niet reageerde op het allerlaatste nieuwe nummer. Zo kon het komen dat hij gevonden is, eenzaam gestorven in een tijd dat een afspraak in het café niet mogelijk was, een week na zijn verjaardag.

I hate a song that makes you think you're not any good!

I hate a song that makes you think you are just born to lose

Bound to lose. No good to nobody. No good for nothing.

Because you are either too old or too young or to this or to that

Songs that run you down or songs that poke fun at you on account of your bad luck or hard traveling

I am out fight those kind of songs to my very last breath of air and my last drop of blood

(Woody Guthrie 3 december 1944)